

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/20/2014
Identifikačné číslo spisu:	1113220781
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1113220781.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa JUDr. Mareka Letkovského, Legionárska 1/C, Bratislava, správcu konkurznej podstaty úpadcu PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKÉ INVESTÍCIE, so sídlom Poľná 1, Bratislava, IČO: 35 784 717, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi CI DEVELOPMENT, a. s. so sídlom Sasinkova 10, Bratislava, IČO: 35 856 831, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoKR/61/2013-94 z 5. septembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoKR/61/2013-94 z 5. septembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 9Cbi/17/2013-70 z 11. júla 2013 zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáha určenia neplatnosti právneho úkonu- reštrukturalizačného plánu odporcu schváleného uznesením Okresného súdu Bratislava I z 29. apríla 2011 v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 4R/5/2010. Zároveň s návrhom vo veci samej navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa ust. § 102 ods. 1 O.s.p., ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov vedúcich k scudzeniu alebo zaťaženiu nehnuteľností, najmä zdržať sa ich predaja, darovania, prevodu, alebo iného scudzenia, zaťaženia, zničenia, poškodenia alebo vykonania úkonu, ktorým by sa stali neupotrebitelnými, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Keďže predmetom konania je určovací návrh, navrhované predbežné opatrenie podľa názoru súdu nemá plniť funkciu zabezpečenia prípadného budúceho výkonu rozhodnutia, ale má upraviť pomery účastníkov do doby, než sa právoplatne rozhodne, či reštrukturalizačný plán odporcu je alebo nie je neplatný.

Pokiaľ ide o základný predpoklad pre nariadenie predbežného opatrenia, teda stav, keď potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi neznesie odklad, okresný súd konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil naliehavosť potreby predbežnej a dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Súd vychádzal zo skutočnosti,

že reštrukturalizačný plán z 28. februára 2011, neplatnosti ktorého sa navrhovateľ domáha, bol súdom potvrdený ešte v roku 2011 (uznesením Okresného súdu Bratislava I z 29. apríla 2011) a preto nemožno dospieť k záveru, že potreba navrhovanej dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi je naliehavá a neznesie odklad. Po preskúmaní návrhu navrhovateľa súd nemal osvedčené ani tvrdenia navrhovateľa ohľadne možnej hrozby nevýhodných, či netransparentných prevodov majetku odporcu na iné osoby, pričom konštatoval, že z návrhu nevyplýva, že by odporca v súčasnosti uskutočňoval, prípadne sa chystal uskutočniť úkony, ktoré by tvrdenú skutočnosť osvedčovali. S poukazom na samotný reštrukturalizačný plán, ktorý predpokladá predaj iba dvoch bytov (bytu č. X a bytu č. X) by podľa názoru súdu nariadením predbežného opatrenia vo vzťahu k všetkým, v petite návrhu označeným nehnuteľnostiam, išlo o neprimeraný zásah do právneho vzťahu medzi účastníkmi. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol. O trovách predbežného opatrenia nerozhodol s poukazom na to, že o nich rozhodne až v konečnom rozhodnutí vo veci samej (ust. § 145 O.s.p.).

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ako súd odvolací) uznesením č. k. 2CoKR/61/2013-94 z 5. septembra 2013, ktorým odvolanie navrhovateľa odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. V odôvodnení uviedol, že uznesenie okresného súdu prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 19. júla 2013. Lehota 15 dní na podanie odvolania začala navrhovateľovi plynúť dňa 20. júla 2013 a skončila v sobotu dňa 3. augusta 2013, teda posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol pondelok dňa 5. augusta 2013. Na odvolaní, ktoré podal navrhovateľ telefaxom je vyznačený dátum 5. augusta 2013, 16:13, avšak z prezenčnej pečiatky súdu vyplýva, že telefaxové podanie mu bolo doručené dňa 6. augusta 2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty. Originál odvolania bol následne súdu doručený dňa 7. augusta 2013.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo jeho úlohou posúdiť, či boli naplnené podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p., teda či prevádzkovateľa telefaxového spojenia možno považovať za orgán, ktorý má povinnosť podanie doručiť s účinkami zachovania zákonnej lehoty na vykonanie úkonu v prípade, ak bolo príslušné podanie odovzdané na doručenie v posledný deň lehoty. Z judikatúry súdov (napr. v ČR R 17/2002) vyplýva, že prevádzkovateľ telefaxového spojenia nie je orgánom, ktorý má povinnosť podanie doručiť v zmysle ust. § 57 ods. 3 O.s.p. Ak urobí účastník konania podanie telefaxom, je pre posúdenie včasnosti takéhoto podania rozhodné, kedy došlo súdu. Je preto výslovne na účastníkovi konania, aby pre vykonanie, odoslanie, resp. odovzdanie podania s ktorým zákon spája procesnú lehotu, zvolil taký zákonom aprobovaný spôsob, ktorý mu včasné doručenie garantuje. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že odvolanie navrhovateľa bolo podané oneskorene, preto ho podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ uviedol, že voči uzneseniu okresného súdu podal odvolanie, ktoré dňa 5. augusta 2013 podal na telefaxovú prepravu na okresný súd a následne podanie doplnil originálom, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 7. augusta 2013. Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol pondelok dňa 5. augusta 2013, pričom na odvolaní, ktoré podal telefaxom je vyznačený dátum 5. augusta 2013, 16:13. Z prezenčnej pečiatky súdu vyplýva, že podanie mu bolo doručené dňa 6. augusta 2013. Originál podania bol okresnému súdu doručený dňa 7. augusta 2013. Odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom, nakoľko jeho odvolanie odmietol a nevzal do úvahy skutočnosť, že telefaxové podanie odvolania bolo súdu doručené v pondelok dňa 5. augusta 2013 o 16:13 hodine. V rozpore s Výhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy (ďalej len „Spravovací poriadok“) sa súd riadil prezenčnou pečiatkou súdu, ktorou telefaxové podanie opatrili zamestnanec súdu v nasledujúci deň 6. augusta 2013. V tomto smere poukázal na ust. § 136 ods. 5 Spravovacieho poriadku, z ktorého vyplýva, že telefaxové podania doručené súdu mimo úradných hodín sa opatria odtlačkom podacej pečiatky v deň ich prevzatia podateľňou; pre ďalšie súdne konanie je rozhodujúci dátum ich skutočného doručenia súdu. Z uvedeného vyplýva, že podľa ust. § 136 ods. 5 Spravovacieho poriadku sa síce podanie došlo

súdu telefaxom mimo úradných hodín opatrí odtlačkom pečiatky v deň jeho prevzatia podateľňou, avšak pre ďalšie konanie je rozhodujúci dátum jeho skutočného doručenia súdu. On preto postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, keď odvolanie podal prostredníctvom telefaxu na príslušný súd a následne ho doplnil nasledujúci deň zaslaním originálu podania prostredníctvom poštovej prepravy. Na podporu svojho tvrdenia predložil v prílohe výstup z telefaxového prístroja k predmetnému podaniu s názvom „hlásení o prenosi“, z ktorého vyplýva, že podanie bolo uskutočnené dňa 5. augusta 2013 o 16:12 hod. (začiatok prenosu) s počtom strán 4 a výsledkom prenosu „OK“. V závere dovolania dovolateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci (napr. sp. zn. rozhodnutie 2Cdo/106/2004 a sp. zn. 5Obdo/26/2010).

Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) rozhodujúci ako súd dovolací (ust. § 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení že dovolanie podal včas účastník konania (ust. § 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v dovolacom konaní právnickou osobou oprávnenou na poskytovanie právnych služieb (ust. § 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (ust. § 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V preskúmvanej veci dovolanie navrhovateľa smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, ako súdu odvolacieho.

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (ust. § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (ust. § 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Podľa ust. § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (ust. § 239 ods. 3 O.s.p.).

Dovolateľom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, je preto zrejmé, že dovolanie navrhovateľa podľa ust. § 239 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné.

Z dôvodov uvedených v ust. § 237 O.s.p. je však dovolaním možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania podľa tohto ustanovenia je rozhodnutie vydané odvolacím súdom v dovolacom konaní. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. §

237 O.s.p. prihlíada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti (ust. § 242 ods. 1 O.s.p.). V prípade, ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, aj keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako aj v prípade, ak dovolanie nie je prípustné podľa ust. § 239 O.s.p.

Navrhovateľ podal dovolanie podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že sa mu, ako účastníkovi konania, postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožňuje realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. treba považovať aj odmietnutie odvolania odvolacím súdom podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do 3 dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihlíada.

Podľa ust. § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa ust. § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že rozsudok okresného súdu bol doručený právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 19. júla 2013, pričom 15-dňová lehota na podanie odvolania mu začala plynúť dňa 20. júla 2013 a skončila v sobotu dňa 3. augusta 2013. V zmysle ust. § 57 ods.2, druhej vety O.s.p. bol preto posledným dňom lehoty na podanie odvolania pondelok dňa 5. augusta 2013 (t. j. najbližší nasledujúci pracovný deň).

Zo spisu vyplýva, že navrhovateľ podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 42 ods. 1 O.s.p. telefaxom posledný deň lehoty, t. j. dňa 5. augusta 2013 o 16:13 hodine v rozsahu štyroch strán, pričom z hlásenia o výstupe z telefaxového prístroja vyplýva, že podanie bolo doručené adresátovi (Okresný súd Bratislava I) v poriadku („OK“). Je preto zrejmé, že navrhovateľ podal odvolanie telefaxom posledný deň odvolacej lehoty v súlade s ust. § 204 ods. 1 O.s.p., pričom toto telefaxové podanie navrhovateľ následne doplnil predložením jeho originálu, ktorý bol na pošte podaný nasledujúci deň 6. augusta 2013 a doručený Okresnému súdu Bratislava I dňa 7. augusta 2013. Keďže navrhovateľ podal odvolanie voči uzneseniu súdu prvého stupňa telefaxom posledný deň odvolacej lehoty a toto podanie následne doplnil do 3 dní predložením jeho originálu, má jeho telefaxové podanie (odvolanie) účinky riadne a včas podaného odvolania.

Dovolací súd sa nestotožnil s názorom odvolacieho súdu, že odvolanie navrhovateľa bolo podané oneskorene, pretože prevádzkovateľa telefaxového spojenia nemožno považovať za orgán, ktorý má povinnosť podanie doručiť súdu a ani s názorom, že nakoľko na podaní navrhovateľa odoslaného súdu telefaxom je odtlačok pečiatky Okresného súdu Bratislava I s vyznačeným dátumom 6. augusta 2013, opatreného pracovníčkou podateľne súdu, tak telefaxové podanie navrhovateľa bolo súdu doručené až dňa 6. augusta 2013, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania. V posudzovanom prípade je nesporné, že telefaxové podanie navrhovateľa (odvolanie voči uzneseniu súdu prvého stupňa) bolo súdu skutočne doručené dňa 5. augusta 2013 o 16:13 hod., teda posledný deň

odvolacej lehoty, pričom je bez právnej relevancie, že pracovníčka súdu na telefaxovom podaní navrhovateľa vyznačila dátum 6. augusta 2013, nakoľko relevantnou skutočnosťou je deň skutočného doručenia odvolania súdu, čo bolo dňa 5. augusta 2013 o 16:13 hodine. V tomto smere dovolateľ správne poukázal aj na ust. § 136 ods. 5 Spravovacieho poriadku, z ktorého vyplýva, že ak bolo telefaxové podanie doručené súdu mimo úradných hodín (k čomu došlo aj v tomto prípade), podanie sa opatrí odtlačkom podacej pečiatky v deň jeho prevzatia podateľňou (čo bolo 6. augusta 2013), avšak pre ďalšie súdne konanie je rozhodujúci dátum jeho skutočného doručenia súdu.

Pokiaľ Krajský súd v Bratislave poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 2378/99 z 18.12.2000 (judikát R 17/2002), tak dovolací súd uvádza, že citovaný judikát sa s posudzovaným prípadom celkom nezhoduje, pretože judikát rieši posúdenie lehoty na podanie dovolania podaného telefaxom, pričom prvé dve strany dovolania boli podané telefaxom v posledný deň dovolacej lehoty dňa 21.01.1999 o 24.00 hod., avšak tretia strana dovolania bola telefaxom odoslaná až dňa 22.01.1999 o 00.01 hod. a na telefaxové zariadenie súdu došla dňa 22.01.1999 o 00.03 hod., teda celé podanie došlo súdu po uplynutí 1-mesačnej zákonnej dovolacej lehoty, ktorá uplynula dňa 21.01.1999. Okrem toho dovolací súd poukazuje na to, že z druhej právnej vety tohto judikátu, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia (ku ktorému sa judikát vzťahuje) vyplýva, že ak urobí účastník konania podanie na súd telefaxom, je pre posúdenie včasnosti podania rozhodné, kedy podanie došlo súdu, a nie kedy sa s ním oboznámil pracovník podateľne a vyznačil na ňom prezenčnú pečiatku súdu. Výslovený právny názor je v súlade s ustálenou súdnou praxou na Slovensku, ako aj v Českej republike (viď napr. rozhodnutia NSSR 2 Cdo 106/2004 a 5 Obdo 26/2012, resp. rozhodnutie Vrchného soudu v Prahe sp. zn. 5 Cmo 406/2005 a rozhodnutie ÚS ČR IV. 2492/08).

Na základe vyššie uvedeného možno potom uzavrieť, že pokiaľ odvolací súd odvolanie navrhovateľa odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ ako oneskorene podané, odňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p., pretože mu odňal právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bolo ním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa preskúmané odvolacím súdom. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako súd dovolací) dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ust. § 243b ods. 2, prvá veta O.s.p.).

V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne aj o trovách dovolacieho konania (ust. § 243d ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.